

Stk. 1, nr. 3, litra d, erstatter den gældende lovs § 4, nr. 2, litra d. Direktivet nævner ikke udtrykkeligt denne situation. Det følger dog forudsætningsvis, at ældre rettigheder er til hinder for opnåelse af designret. Det følger endvidere af forslaget § 9, at indehaveren af den ældre designret kan forbyde udnyttelsen af designet.

Selv om forslaget benytter en anden terminologi end den gældende lov, er der ikke med bestemmelsen tilsigtet nogen ændring i forhold til gældende ret. Bestemmelsen omfatter f.eks. det tilfælde, hvor et designbeskyttet emblem er indeholdt i en designansøgning vedrørende en jakke, hvor jakken ud fra en helhedsvurdering opfylder kravene til designbeskyttelse. Her vil jakken alligevel ikke kunne opnå beskyttelse, medmindre emblemet fjernes, eller der gives samtykke til udnyttelsen af designet for emblemet af indehaveren.

Stk. 2 klarlægger, hvad der forstås ved et ældre design efter stk. 1, nr. 2, og nr. 3, litra d. Bestemmelsen tager i nr. 2 og 3 højde for indførelse af EF-design og får dermed først virkning, når forordningen om EF-design træder i kraft. På samme måde tager bestemmelsen i nr. 4 højde for, at Danmark tilslutter sig Genève-aftalen om international registrering af design, jf. forslaget til kapitel 10.

Til § 8

Bestemmelsen er en gennemførelse af direktivets artikel 7.

Stk. 1, nr. 1, fastslår, at der ikke kan opnås designret til de dele af et produkts udseende, der alene er bestemt af en teknisk funktion, hvilket er i overensstemmelse med gældende praksis. En egentlig beskyttelse af tekniske principper kan alene ydes via patent- eller brugsmodellovgivningen. Grænsedragningen kan være vanskelig i praksis.

Stk. 1, nr. 2, vedrører designretten til sammenkoblingsdele mellem forskellige produkter. Designretten kan ifølge bestemmelsen ikke udstrækkes til den del af et produkts udseende, som er afgørende for, at produktet kan sammenkobles med et andet produkt, f.eks. kanter og profiler. Formålet med bestemmelsen er at forhindre producenter i at opnå designbeskyttelse til sammenkoblingsdelen af et produkt. Herigennem vil le producenten kunne monopolisere salget af andre produkter, fordi de skal passe til producentens produkt, f.eks. en støvsugerslange, der skal fastgøres i en støvsuger. Bestemmelsen har f.eks. betydning på reservedelsmarkedet, hvor en række reservedele ikke vil kunne designbeskyttes, fordi det væsentligste ved disse reservedele er sammenkoblingsdelen.

Stk. 2 er en undtagelse til stk. 1, nr. 2, og omfatter f.eks. byggeklodser, der kan anvendes i mange kombinationer, således som det kendes fra legetøjsmarkedet.

Til § 9

Bestemmelsen er en gennemførelse af direktivets artikel 9 og 12(1). Bestemmelsen præciserer indholdet af designretten.

Stk. 1 er en gennemførelse af direktivets artikel 12 (1). I overensstemmelse med den gældende mønsterlovs § 5 fastslår bestemmelsen, at designretten giver adgang til at forbyde andre, der ikke har indehaverens samtykke, at udnytte designet. Forslaget er i overensstemmelse med den traditionelle måde at angive enerettens indhold på inden for immaterialretten. Hermed bliver det væsentligste indhold af designretten knyttet til et forbud mod, at andre uden samtykke kan udnytte designet erhvervsmæssigt, jf. eksemplerne i 2. pkt. Det følger af forholdets natur, at indehaveren selv kan udnytte designet, jf. direktivets artikel 12(1), der udtrykkeligt angiver dette.

De forhold, der nævnes i 2. pkt. som eksempler på udnyttelse, er ikke udtømmende som i den gældende lovs § 5. Bestemmelsen indeholder derfor en udvidelse i forhold til gældende ret, idet den omfatter enhver erhvervsmæssig udnyttelse. Det er imidlertid tvivlsomt, om udvidelsen vil få betydning i praksis. Forbudet mod andres uhjemlede udnyttelse af designet skal ses i sammenhæng med de indskrænkninger i designretten, som fremgår af forslaget til §§ 10-12. Disse undtagelser omfatter bl.a. udnyttelse af designet i privat øjemed og udnyttelse i forbindelse med forsøg.

Stk. 2, 1. pkt., er en gennemførelse af direktivets artikel 9(1). Bestemmelsen angiver, hvor langt omfanget af eneretten i stk. 1 kan udstrækkes i forhold til andre design. Den gældende lovs § 5, stk. 2, fastslår, at mønsterretten kun omfatter varer af samme eller lignende art. Lovforslaget indeholder ikke en sådan begrænsning. Det er her afgørende, hvilket helhedsindtryk den informerede bruger har af de pågældende design. Designretten omfatter således alle design, der efter den informerede brugers opfattelse giver samme helhedsindtryk, som det beskyttede design. Det vil sige, at ansøgerens klasseangivelse i henhold til Locarno-arrangementet ikke længere er bestemmende for beskyttelsens udstrækning til forskellige produktområder. Med hensyn til begrebet "den informerede bruger" henvises til bemærkningerne til forslaget § 3, stk. 3.

Stk. 2, 2. pkt., er en gennemførelse af direktivets artikel 9(2). Bestemmelsen fastslår, at designerens valgmuligheder ved udviklingen af designet skal lægges